

Präster i lutherska kyrkan i Kenya

Studier i Swahili-Bibeln

Samtidigt några tankar om vikten och svårigheten att rätt och väl översätta Bibeln.

Det är ju en mycket vanlig erfarenhet bland missionärer att många stycken i den Heliga Skrift blir mera levande för en, när man upplevt något av det Österland som finns också i Afrika. Man kan t. ex. tänka på det primitiva sättet att så säd i åkern, på den sjuke som bäres långa vägar på en bår, på kvinnorna som kommer till brunnen eller floden med sin kruka på huvudet eller, för att nämna något i allra högsta grad bibliskt, sättet att räkna dagens eller nattens timmar, från sex till sex. "Tredje timmen", "sjät-

te timmen", det är tidsangivelser vi alla använder i vårt dagliga tal i denna del av världen!

Nu skulle man alltså kunna tänka sig, att Bibeln *lättare* skulle kunna översättas till ett afrikanskt språk än till ett europeiskt, om det som en gång skrivits i en österländsk miljö lättare skulle kunna återges på ett språk som har så mycket gemensamt med Österlandet. Men går man till sitt afrikanska bibelstudium med den förutfattade meningen, blir man snart besviken. Det visar sig nämligen att de fall, då man som "afrikan" kan le ett igenkännandets leende inför en episod eller ett uttryck t. ex. i Nya Testamentet, visserligen är många men uppväges av många ställen som bereder stora svårigheter: Hur kan det eller det bibelstället överflyttas till det afrikanska språket på ett naturligt och begripligt sätt utan att en stor del av innehållet kommer bort? När man brottas med formuleringar av kristna sanningar på ett afrikanskt språk, inser man klart, att Bibeln inte har tillkommit i en helt primitiv värld. Dess författare är människor med både huvud och hjärta. Både på hebreiska och grekiska var det för tre eller två tusen år sedan möjligt, även för ganska olärda män, att utsäga stora sanningar, som t.o.m. de europeiska kulturspråken av i dag har stora svårigheter att uttrycka. De afrikanska språken, som levat i fullständig avskildhet söder om Sahara och inte rönt något inflytande från vare sig "den fruktbara halvmånens länder" eller medelhavskulturerna, måste därför få stora svårigheter att uttrycka åtskilliga av Bibelns sanningar och fakta. De afrikanska språken, som är så rika i många av-

seenden, är i andra helt utfattiga. Ett språk kan ha 25 olika ord för kokospalmens delar eller kokosnötens utvecklingsstadier. Ett språk kan ha många ord för ingredienser och processer vid öltillverkning, medan det saknas ord i språket för "samvete". Och så sitter bibelöversättaren där och får försöka hjälpa sig fram med andra ord, "hjärtats tankar" eller något annat mycket diffust.

I det följande skall vi något befatta oss med Swahili-bibeln¹). Vi skall försöka ge några exempel på översättningar, där Swahili-bibeln (förkortas i fortsättningen SWA) bättre än den Svenska Kyrkobibeln (SKB) återgivit vad de NT-liga författarna skrivit. Vi skall också ge exempel på tveksamma fall i översättningen, och slutligen några fall där översättarna kanske har låtit själva poängen komma bort.

Först kan vi lägga märke till några kuriositeter i översättningen, vilka man som afrikansk läsare måste hälsa med ett igenkännande leende.

I Josua 3: 16 säges det om Jordans vatten, när Jo-

1) "Swahili" är i första hand beteckningen på ett folk i Östafrika som uppstått genom blandning av invandrade araber (redan från 600-talet e. Kr.) och en afrikansk folkstam. Själva namnet "Swahili" betyder "kustbo". I andra hand betyder "Swahili" det språk som talades av dessa "kustbor" och som sedan spritt sig över hela Östafrika och där brukas mer eller mindre av stammar som kan räknas i hundratal. Trots att Swahili alltså är ett bland-språk är hela dess uppbyggnad afrikansk, av Bantu-art. Däremot har med språket införlivats en mängd lånord, främst av arabiskt, men jämväl av persiskt, turkiskt, portugisiskt och indiskt ursprung. Swahili torde i denna dag brukas av betydligt mer än 20 milj. människor och hamnar alltså betydligt högre än svenskan på världsbästalistan!

sua och hans folk gick över öster om Jeriko, att "vatten blev stående och reste sig och blev en myrhög"! SKB har här: "... stannade ... och blev stående såsom en samlad hög." Nog har vi sett dessa väldiga myrhögar, ungefär av dubbel manshöjd och dubbel elefantbredd, men det är nog afrikanskt till övermått att skriva att Jordans vatten blev en myrhög. Den tidigare översättningen av hela Bibeln till Swahili, verkställd av den lärde tysken ROEHL (R), hade uttrycket "såsom en fästningsmur". Eftersom de gamla afrikanska fästningsmurarna brukade vara av sten och jord eller träpålar och jord, var naturligtvis den gamla översättningen bättre. Meningen skulle helt enkelt bli att flodens vatten blev stående på ett sådant sätt att det liknade en jordvägg.

I Matt. 9: 16 talar Frälsaren om att "sätta en lapp av okrympt tyg på en gammal mantel". En välfärds-svensk undrar naturligtvis vad det kan vara för sätt att klä sig, i lappade kläder! När vi afrikaner slår upp ordet för "lapp" i lexikon, känner vi genast igen oss: "Kiraka, en lapp som skiljer sig från resten eller omgivningarna." Och nog är det så! I hela Östafrika synes det vara, inte ett nödtvång, utan snarare ett stycke glad fåfänga eller ett fröjdfullt överdåd att sätta på så många och så brokiga lappar som möjligt, på axlarna eller på byxbakarna. Så där 30-50 lappar skulle man nog kunna räkna till på en enda byxbak. Skärande färger i grönt, blått och rött synes vara särskilt populära. Lexikon har rätt, när det säger att "kiraka" skiljer sig från resten eller omgivningarna!

När man kommer till Mark. 15: 29 i Swahili-bibeln,

blir man förvånad: Har översättaren möjligen varit en svensk, som glömt bort sig i sammanhanget och råkat få in ett svenskt ord? Det står att "folket skakade på huvudena och sade: 'Aha!, du som bryter ner templet!'" Mitt bland swahiliorden står det alltså ett rent svensk Ahaa! – Nu råkar Ahaa! på Swahili kunna betyda många saker. Lexikon säger: "Utrop för beundran, behag, smärta, underkastelse, meningskiljaktighet etc., beroende på uttryckssätt, intonation och den längd man ger ordet, när det uttalas." Den som har hört ett Ahaaaa i ett afrikanskt sammanträde, när en talare givit uttryck åt sin förtrytelse över ett inlägg och samtidigt sin skadeglädje över att ha fått se motståndaren avslöja sina egentliga avsikter, den förstår att vårt svenska "aha" inte är någonting att komma med, när det är fråga om uttrycksfullhet.

Många gånger måste det ju inträffa att SWA levererar bättre och mera målände översättningar och vändningar än SKB. Sålunda heter det i den senare om den rike ynglingen i Mark. 10: 22: "...han blev illa till mods." 1883 översatte man: "...han blev dyster vid det talet." Alla de tre Swahili-översättningarna vi har brukat under de sista 25 åren har mera målände uttryck. Zanzibaröversättningen av NT (Z) skrev: "Han vecklade ihop ansiktet vid det ordet." R översatte: "Alikunjamana uso." Det är ett så präktigt uttryck att vi måste använda sju ord på svenska för att säga detsamma: "Han drog ihop ögonbrynen och rynkade pannan."

Det finns ett säkert exempel på felöversättning i SKB: "På Moses' stol hava de skriftlärde och farisé-

erna satt sig." (Matt. 23: 2) 1883 hette det: "På Moses' stol *sitta* de skriftlärde och fariséerna." Det är stor skillnad! På många afrikanska språk kan man inte säga att någon sitter. Man säger att han har satt sig, det betyder alltså att han nu sitter. På svenska får sådana ord helt olika betydelse. När det på grekiska heter att de skriftlärde och fariséerna har satt sig på Moses' stol, är detta att fatta på det afrikanska sättet: den som har satt sig ner sitter där alltså nu. Men skriver man på svenska "har satt sig", betyder det: "de har gått och satt sig, något som de inte borde ha gjort." Det verkar som om själve Fjellstedt hade gått i denna fälla, då han skriver: "De hade intagit Moses' ämbetsstol och 'satt sig där'. De sutto där således icke med full rätt." Att han kolliderar med Jesu ords rätta mening blir ju klart redan i nästa vers: "Därför, allt vad de säga eder, det skolen I göra och hålla, men efter deras gärningar skolen I icke göra; ty de säga, men göra icke." I de saker som här avhandlas var fariséerna rätta lärare och Moses' rätta arvtagare, men de svek själva i tillämpningen av den rätta läran.

När både R och Z skriver "har satt sig" ("wamekaa" eller "wameketi") betyder det för afrikansk tanke: "De har satt sig ner (de sitter alltså) och innehar den platsen." Både den Engelska Kyrkobibeln (EKB) och Reviderade Standardversionen (RSV) har den rätta översättningen "sitter". Bland nämnda översättningar har SKB ensam fått in en annan betydelse.

När man sysslar med bibeltexter på engelska förvånas man snart över alla de gånger namnet "Kris-

tus" förekommer, där SKB i stället har "Messias". Länge tror man att det är en engelsk eller anglikansk egenhet. I själva verket är det precis tvärtom, en svensk egenhet! SKB skriver gång på gång "Messias", fastän grundtexten har ordet "Kristus". Orsaken bakom denna ändring synes vara att namnet "Kristus" för oss har övergått till att bli ett namn rätt och slätt, ett annat namn som man brukar för Jesus av Nasaret. För att markera att den Kristus man talar om har namnet "den Smorde" och är den i GT utlovade Konungen översätter man namnet "Kristus" tillbaka till hebreiska och skriver alltså på svenska "Messias".

Detta var tydligen en nyhet på svenska, när SKB kom ut 1917. 1883 skrev man ännu "Kristus" på de ställen där grekiskan hade detta namn.

Här uppstår nu en principiell fråga av stor räckvidd: Skall man "rätta" grundtextens ord, alltså skriva något som faktiskt inte står där för att hos läsaren åstadkomma en bättre förståelse? Är det inte bättre, om man vill markera de inombibliska sammanhangen, att i en not eller i "Ordförklaringar och sakupplysningar" göra den erforderliga hänvisningen?

Alla de tre Swahili-biblarna (SWA, Z och R) följer vid översättningen grundtexten och skriver Kristus, där grekiskan har Kristus. Den erfarne bibelläsaren kanske drar sig till minnes ett par ställen, där evangelisten Johannes själv skriver "Messias" och förklarar att detta namn har samma betydelse som "Kristus". Läsaren av SKB kan ju då fråga sig, varför namnet Messias är förklarat bara på dessa ställen.

I SKB förekommer ofta ordet "tjänare". Det gre-

kiska ord som i allmänhet ligger bakom betyder "slav". Då vi i det svenska samhället inte har några slavar i ordets egentliga bemärkelse, är det naturligtvis riktigt i många fall att översätta med "tjänare". Men några gånger kommer nästan hela poängen bort, om man skriver "tjänare", när det som avses är en köpt och livegen människas förhållande till sin suveräne herre. Våra afrikanska bröder här i Östafrika har slaveriets dagar så mycket närmare inpå sig, att man vid bibelöversättningen kort och sakligt skriver "slav", när NT på grekiska har motsvarande ord. De engelska översättningarna har i allmänhet följt samma linje som SKB och skriver "tjänare". RSV anger dock någon gång i en not att betydelsen är "slav".

Ett ofta diskuterat ställe i SKB är Luk. 17: 10. 1883 skrev man att vi på sin höjd var "onyttiga". 1917 hade vi stigit något i graderna och kunde räknas som "ringa". På grekiska är det fortfarande fråga om slavar. Men härtill säges det om dem, eller snarare: de bör avlägga den bekännelsen om sig själva, att de är "onyttiga, värdelösa, obrukbara, odugliga, svaga", vilket man vill, enligt lexikon. Ordet "ringa" är här för svagt och ger alltså slaven en alltför betydelsefull ställning. På denna punkt har såväl EKB och RSV som SWA, R och Z riktigare översättningar.

SWA har också sina ställen, där man är mindre nöjd. Ett ställe som berett alla översättare svårigheter är Matt. 13: 19, där SKB översätter: "Om en sådan människa kan det sägas att säden såddes vid vägen." "Kan det sägas" är ju inte någon översättning utan helt tillagda ord. Det är mera kommentar än

översättning. Grekiskan har rätt och slätt: "Denne är den som blev sådd vid vägen." "Denne" syftar tillbaka på "någon": "När *någon* hör ordet." Detta är givetvis ett besvärligt uttryck, en åhörare som blir sådd, fastän var och en förstår, att det är *såden* som sås hos eller i honom. Fjellstedt har naturligtvis rätt, när han menar att "blev sådd" här betyder "blev *besådd*". Han skriver: " 'Den som såddes vid vägen': här liknas människan och hennes hjärta vid jordmånen som blir besådd." EKB är inne på samma linje: "Detta är den som tog emot såden vid väggkanten." RSV däremot har övergett den linjen: "Detta är vad som blev sått längs vägen." Men grekiskans "denne" (han) måste syfta på den nyss nämnde åhöraren, den som tar emot ordets säde, varför det måste vara rent fel att här leda in tanken på såden (ordet). På denna punkt är det åhöraren, jorden vid väggkanten, jordmånen, mottagandet Jesus avhandlar, ej såden eller själva utströendet. Alla Swahili-översättningarna är här mindre lyckade. R, som i tvivelaktiga fall ofta lyckas bäst, har dock här: "Dessa är de som blev sådda vid vägen." Det låter ju riktigt bra på svenska, eftersom både "dessa" och "de" skulle kunna avse åhörarna av ordet. Men både "de" och "dessa" har sådan form på Swahili, att de syftar på sädeskornen.

Ett annat fall finner vi i Matt. 18: 3. SKB har här: "Om I icke omvänden eder . . ." Grekiskan använder här ett ord som betyder "ändra riktning, böja av åt ett helt annat håll." 1883 och de engelska biblarna använder här ord som betyder "omvända sig, vända om", R likaså. Men SWA och Z använder ett annat

uttryck: "kuongóka". Lexikon säger härom: "bli rak, bli tillrättad, lyckas, reformeras, bli omvänd." Visserligen är betydelse "omvändelse" upptagen bland förslagen, men det är icke den omvändelse som innebär att man vänder helt om, när man varit inne på en galen väg. I stället avses den omvändelse som består i att man rättar till sig, när man varit besynnerlig eller krokig, ja, ordet betyder rent av "bli rättfärdig". Det motsvarande substantivet betyder "rättfärdighet, rättfärdighet". Det är ingalunda detsamma som omvändelse! Det är fara värt att SWA leder tankarna på villospår genom att suddas ut gränsen mellan rättfärdighet och omvändelse. Lyckligtvis finns det i Swahili ett annat ord för "rättfärdighet", vilket också brukas i fråga om rättfärdiggörelsen, varför skadan åtminstone blir reducerad.

På en punkt går SWA till en ytterlighet, motsatt SKB:s. SKB skriver överallt "församling", även när det är fullständigt uppenbart att det är den världsvida "församlingen", alltså Kyrkan, som avses. Ingen svensk talar ju om "församlingen" rätt och slätt, om han menar Kristi Kyrka, den som är "en, helig och allmännelig". I varje fall nödgas man väl tillägga "den världsvida", "den som sträcker sig till alla folk och länder" eller något liknande. Men det gör inte SKB. Den skriver bara "församlingen" när det är Kyrkan som avses. Det går ju också ganska väl an på några av ställena. Men som alla vet, har just detta sätt att översätta missbrukats, då en del folk som bara kan svenska och bara läst SKB säger: "Se efter i Bibeln, så skall du få se att Jesus aldrig talat om någon kyr-

ka." Sådant tal är ju ett stort ofog. Den "församling" som Jesus talar om i Matt. 16: 18 och som Paulus talar om i Ef. 1: 22 och Kol. 1: 18 och 1: 24 heter naturligtvis på riktig svenska "Kyrkan". I en anmärkning till Matt. 16: 18 anger Fjellstedt, att det är Kyrkan som avses.

Nu går alltså SWA, liksom Z, till den motsatta överdriften, då man skriver "kyrkan", även om lokal-församlingen avses. I vad som gäller Swahilispråket är detta inte direkt fel, då ordet "Kanisa" kan betyda både Kristi Kyrka, tempel, kyrka och församling. R, som är purist (överdrivet nitisk språkrenare), har av sina principiella skäl nödgats utesluta det vanliga ordet "kanisa" och har för begreppet kyrka valt att använda uttrycket "de utvalda". Det blir ju i längden alldeles omöjligt att ha ett så klumpigt och delvis missvisande ord för att beteckna "Kristi Kyrka". "Lyssnar han icke till dem, så säg det till församlingen" (Matt. 18: 17) kommer alltså hos R att heta: "Om han vägrar att lyssna till dessa, säg det till de andra medlemmarna av de utvalda." Här faller naturligtvis R på eget grepp. På grund av egenheter sådana som denna kunde hans översättning aldrig slå igenom eller stå sig.

Ett annat tvivelaktigt fall i SWA utgör Matt. 11: 12. SKB läser: "... tränger himmelriket fram med storm." 1883: "... lider himmelriket våld." Den konstruktion som användes i SWA kan översättas antingen "... är tillgängligt för (den som använder) kraft" eller "... är tillgängligt på ett kraftigt sätt." Det är en ovanligt torftig konstruktion på Swahili och ger ju

ingen tydlig uppfattning om vad Jesus egentligen menar. De flesta översättare är nog ense om att himmelriket här är subjekt för ett passivt verb ("lider våld" eller "utsättes för övergrepp" eller "är föremål för stormlöpning") och att de ord som utgör fortsättning härpå bara understryker vad som sagts i de föregående. SKB blir då missvisande. Det är inte himmelriket som tränger fram med storm utan "våldsverkarna" eller de människor som är så angelägna att vinna himmelriket.

Ännu en oklarhet i SWA finner vi i Matt. 6: 24. SKB har här: "I kunnen icke tjäna både Gud och Mamon." 1883, EKB och RSV har likaledes behållit det arameiska ordet Mamon. Men SWA skriver rätt och slätt: "I kunnen icke tjäna Gud och egendomen." Detta är så mycket mera misslyckat som ordet "mali" kan vara både singularis och pluralis och dessutom betyda allt möjligt: "Egendom, gods, rikedom, förmögenhet, ägodelar." För oövade läsare är det väl nästan omöjligt att gissa att vad som döljer sig bakom ordet är en falsk andemakt, en avgud, ja själva Fienden. Z var något bättre. Man skrev "Mamona", dock utan någon förklaring av ordet. R hade här: "... de jordiska ägodelarna (Mamona)."

Det sist anförda fallet torde ganska tydligt visa att det vid bibelöversättning *kan* vara bättre att använda ett svårare, ibland t.o.m. ett lånat eller nykonstruerat ord, om man därmed vinner en fast bestämning av begreppet, under förutsättning att man i en not eller i sakupplysningarna förklarar vad som avses, än att använda ett enkelt och vardagligt ord

som i sammanhanget säger alldeles för litet och genom sin felaktiga valör leder läsaren på villospar.

Ett ställe som bibelöversättarna tydligen haft mycket stora svårigheter med är Rom. 4: 4. SKB har här: "... icke på grund av nåd, utan på grund av förtjänst." Det grekiska ord som här användes betyder egentligen "skuld, förpliktelse." Men en omdömesgill läsare förstår ju genast sammanhanget: den som har gjort goda gärningar, verkligt goda gärningar som håller att åberopa sig på vid en verklig prövning, behöver inte ta emot något av nåd, utan han har rätt till betalning, han skall ha ersättning efter förtjänst, så som han förtjänar. Att som en del bibelöversättare skriva rätt och slätt "på grund av skuld" (EKB) eller "... utan det är en skuld" (Z och SWA), det är ett efterbildande av grekiskans ord men icke en översättning av ordens mening. Han som har gjort de goda gärningarna och alltså har något att fordra, han har väl ingen skuld! Det är ju i stället så att någon annan måste stå i skuld till honom. 1883 är mindre klar: "... utan efter skyldighet." Vems? RSV har däremot återgivit detta uttryck ganska väl: "... såsom något som tillkommer honom."

För översättningen av Luk. 4: 17 måste vi sätta ett stort frågetecken i SWA. SKB säger här: "... fick han se det ställe där det stod skrivet..." Det grekiska ordet betyder både "finna" och "söka upp". Sammanhanget får därför avgöra, om Jesus i detta fall fann bibelstället bara genom att öppna boken (rullen), eller om han sökte efter just detta bibelställe. De flesta bibelöversättningar vi har granskat

har "fann" eller "fick se", så EKB, RSV, R och Z, liksom 1883 års svenska. Fjellstedt tillägger till denna vers: "... öppnade, d. ä. då han upprullade bokrullen." SWA skriver, ensam bland de översättningar vi granskat: "... han öppnade bokrullen och *sökte upp* det ställe där det stod skrivet..." Detta är enligt vår ringa mening en svår felöversättning, även om det grekiska lexikonet säger att det använda ordet *kan* betyda både det ena och det andra. Översättningen begränsar Frälsarens storhet: *han måste söka upp ett ställe i G.T. som passade på honom eller kunde användas för en predikan i Nasarets synagoga.* Men så är det inte. Var Jesus än öppnar en bokrulle från G.T., handlar texten om honom och kan brukas för en predikan om att löftena är uppfyllda: "I dag är detta Skriftens ord fullbordat inför edra öron."

En ren platthet i SWA möter oss i Luk. 15: 17. SKB översätter om den förlorade sonen: "Då kom han till besinning." På grekiska står det: "... han kom till sig själv." EKB och RSV har båda översatt grekiskan ordagrant. De engelska orden betyder för övrigt enligt lexikon: "komma till besinning, återfå sitt förnuft."

Nu är det möjligt att säga detta med förnämliga och klara uttryck också på Swahili. Z. översatte på sin tid: "... när han återvände till sig själv." R använde helt andra ord men fick fram exakt samma betydelse av orden. SWA däremot översätter: "... när han kom ihåg i sitt hjärta." Detta innebär att man flyttar ned bibelordets både uttrycksfullhet och mening flera trappsteg.

Låt oss så avsluta denna översikt med exempel från både Matt. 11:25 och Luk. 10:21. SKB har: ". . . de enfaldiga." Det grekiska ordet betyder "omyn- dig, litet barn: barnslig, dåraktig, oförständig, enfaldig, menlös." Både EKB och RSV använder ett ord som närmast motsvarar "spädbarn". Här har märkligt nog alla tre översättningarna på Swahili kommit rätt så mycket på avvägar. Det bästa förslaget har väl Z, som skriver "de små". R skriver "de späda", alltså icke de späda barnen utan de som är späda rätt och slätt. Sämst är väl SWA som skriver "de späda barn- en". Översättningen måste väl bero på någon sam- manblandning i tanken med Mark. 10:15 och lik- nande ställen.

Härmed må det räcka med exempel ur Swahili- bibeln eller de tre översättningarna på Swahili. Lä- saren får dock inte tro att den nuvarande Swahili- bibeln (SWA) är dålig. En del av det vi anfört är närmast att betrakta som skönhetsfläckar – enligt vår mening. Andra kanske har en annan mening. Man kan läsa kapitel efter kapitel i SWA och glädjas över den riktiga, tydliga och vackra formulering Guds Ord fått på detta tungomål. Vi har ju också i denna arti- kel anfört flera förtjänstfulla exempel ur denna över- sättning. Företalet översättarna av SWA har skrivit till sitt arbete inger också stor respekt. De vill när- mast förklara sitt svåra uppdrag att lägga samman Zanzibar- och Mombasa-varianterna av Swahili-språ- ket i en enda bibel. Men de säger också klart och tydligt ifrån att det icke är fråga om att "ändra Guds Ord". "Den Helige Ande har inspirerat de forntida

heliga män, judar och kristna, som har uppenbarat och förkunnat Guds Ord." Man har ett starkt intryck av att Bibeln verkligen varit Guds Ord för dem. De parenteser de satt kring Joh. 8: 1-11 och några av de versar som saknas i några av de äldsta handskrifterna har gjorts mycket oansenliga, och ingenstades säges det att dessa versar skulle vara Guds Ord i mindre grad. Annorlunda är det i RSV. Där har Joh. 8: 1-11 flyttats ned som ett finstilt stycke bland referenser och noter längst ned på sidan. Det är plågsamt för ögat att se en sådan bibelsida.

När man så gott som dagligen använder SWA i sitt arbete på att förmedla Guds Ord till andra folk, glädes man över en sådan översättning. Många tecken tyder dock på att kunskapen i Swahili, d.v.s. riktig och god Swahili, är i avtagande. I stället talar och skriver fler och fler en mycket misshandlad variant av detta goda språk. Av denna anledning kanske det inte dröjer länge, tills kravet reses på en översättning av Bibeln till ett lättare Swahili-språk. För den dagen måste man bäva. Hur kommer Bibeln att översättas då? Vi ser i kyrkorna runt omkring oss att våld samma, negativa krafter är i gång som inte lämnar bibelordet i fred. Då kommer det nog inte att stå i något företal att Bibeln är det inspirerade Ordet.

Dock, vi är inte där ännu. Mycket kan ännu hända. Löftet beträffande Ordet står ju också kvar: "Det skall icke vända tillbaka till mig fåfängt, utan att hava verkat vad jag vill och utfört det vartill jag hade sänt ut det."

Josef Imberg